

derstøttelse til ældre trængende udenfor det offentlige Fattigvæsen, vil jeg ønske og haabe, at Lændens til at søge hen til Fattigvæsenet maatte formindskes i en endnu højere Grad.

Da ingen flere begærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Sagens Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Madsen-Wygdal: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet, saafremt han agter at stille Forslag om Udvalgs Medsættelse.

Madsen-Wygdal: Det ærede 2det Medlem for 11te Kreds (Th. Nielsen) gjorde i Dag adskillige Bemærkninger om, at denne Sag var tilstrækkelig uddebatteret, og at det vilde være at læsse Langhalm paa dette Spørgsmaal, om man nu ikke blev færdig med det og tænkte paa at fortsætte Debatten videre. Den højtærede Indenrigsminister henvendte sig nys til mig med den Bemærkning, at jeg vist var villig til at erkende, at jeg havde haft god Lejlighed til at følge det andet Tings Forhandlinger om denne Sag. Jeg skal dertil sige, at jeg aldeles ikke er villig til at erkende det, al den Stund det andet Tings Forhandlinger om den Sag næppe ere trykte helt i Rigsdagstidenden. (Udfrydelse). Ja, saa er det sket i den allersidste Tid, i hvert Fald fejler jeg næppe, naar jeg siger, at kun meget faa Medlemmer af dette Ting have haft Lejlighed til at følge det andet Tings Forhandlinger om denne Sag, og da det er Tilfældet, som jeg udtalte i Gaar, at denne Sag i alt Fald efter sin Titel omhandler et meget stort Samsundspørgsmaal, som kun en eneste Gang har været til Behandling før i dette Ting, nemlig i Samlingen 1872—73, under andre Forhold, og tillige var det jo i det væsentlige helt andre Medlemmer, kun denne ene Gang har den været til Behandling her i Tinget, saa finder jeg det ikke rigtigt, at en saadan Sag gaar gennem Tinget i Løbet af nogle faa Dage uden nogen videre Drøftelse. Forhandlingen baade i Gaar og i Dag har tilmed vist, at de, som have haft Ordet, have haft adskillige væsentlige Bemærkninger mod Forslaget at gøre, og jeg skal derfor tillade mig at foreslaa denne Sag henhjst til et Udvalg paa 9 Medlemmer.

Mump: Jeg skal i Henhold til mine Udtalelser, da jeg i Gaar havde Ordet, og under hvilke jeg paaviste, at der var forskellige Mangler ved Lovforslaget, som jeg kunde ønske afhjulpne, dog paa den anden Side fremhæve, at der efter min Formening er saa store Fordele ved at faa den nugældende Lovgivning afløst af en Lov, som gaar om trent i den Retning, som det nærværende Lovforslag gaar, udtale mig imod, at vi gaa til et Udvalg, fordi jeg har en Følelse af, at det endelige, sikre Resultat derved for det første bliver, at vi ikke komme til Ende i den nuværende Samling med denne Sag, og at dette meget let vilde have til Følge, at vi ad Aare se denne Sag paa ny skudt ud i en meget fjern Fremtid, ja maaste i en ligesaa lang Tid som den, der er gaaet, siden det blev forelagt for Rigsdagen i Begyndelsen af Halvfjerdsene. Jeg kan derfor ikke tilraade, at dette Forslag kommer i et Udvalg, og jeg for mit Vedkommende vil være i Stand til indtil i Morgen at stille Endringsforslag paa de Punkter, hvor jeg kunde ønske Forandringer, og jeg antager, at ogsaa andre ærede Medlemmer, som ønske det, ville kunne gøre dette. — Jeg vil derfor fraraade, at denne Sag gaar til et Udvalg.

Th. Nielsen: I Henhold til de Udtalelser, jeg nys fremkom med, er det klart, at jeg paa det bestemteste skal fraraade at sende dette Forslag i Udvalg, og jeg forstaar ikke, at ikke ogsaa det ærede Medlem kan stille Endringer, uden at Sagen gaar i Udvalg, og naar det ærede Medlem siger, at vi ikke have faaet Tidenden trykt, saa tager det ærede Medlem fejl, Tidenden med Afslutningen af Forhandlingen i Folketinget har foreligget trykt et Par Dage. Jeg maa altsaa paa det bestemteste fraraade et Udvalgs Medsættelse.

Madsen-Wygdal: Som jeg vist ved tidligere Lejligheder har bemærket, kan jeg ikke forstaa den Betragtning, at en Henvisning til et Udvalg skal betyde det samme, som at der intet kommer ud af Sagen i Aar, da det jo er en given Sag, at der er intet som helst, som bestemmer, at Rigsdagen skal sluttes til en vis given Tid. Men jeg vil tilføje, at selv om saa var, at der intet kom ud af Sagen i Aar, selv om den blev udjat et Aar, var det saa nogen saa stor Ulykke, da det dog er bitterligt, og det er indrømmet fra saa mange Sider her i Salen, at der er mange Ting ved dette Lovforslag, der trænge til Efterhyn? Var det saa ikke bedre at vente et Aar endnu, og saa at faa